

Wörru-linnas : 1) 7mal Rääri-fuu päöwal, linna-laat.
2) 2sel Küunla-fuu p. 3) 22sel Küunla-fuu p. juur
safja-laat, 8 väärva. 4) 10mal Jüri-fuu p., weisse-laat.
5) 24mal Jaani-fuu p. weisse-laat. 6) 24mal Ribelli-
fuu p., Ribelli-laat. 7) 7mal Wiina-fuu p., linna-laat.
8) 20mal Talve-fuu väärval, weisse-laat.

Narva-linn peab lina, weisse ja hobbuse-laata 6maist sunni
10ma Küunla-fuu väärval — ja 20maist sunni 23ma
Ribelli-fuu väärval.

Tallinna raud-teest Paltiskist punni Lõbna.

(Vata ees-tuio.)

Allas pari aasta eest halasid ka meie a'arijid
sest asjast räfima ja nüd wöiwad nored ja wanad
imiekspannes näha, mis selle lühitese aea sees on
tehtud saand. Aga se wöitis enne palju arutamist
ja nöupidamist, kui se fallis aji käsite wöetud sai.
Sest niisugune sur tö ei tarwita mite üksi rigi ülema
ehk förgema valitsuse poolt luba, waid ka wäga
palju raha ja ei üksi sadasid, waid tuhandid ja
miljunid. Ja seda on ned mehed föik muretsend,
forjand, teised jälle fogund ja annud, kes seda
wäga hästi teadwad, mis suurt koju se linna ja
male, rigi ja rahwale toma saab. Ja raud-tee
pea-chitajad on raha meeeste käest raha üleswötnud
ja selle peale ustawad tunnislirjad annud nagu
weissli paberid, kes oma raha selle chituse tarvis

nende fätte intressi peale usfund saeneda nagu
Kredit-kassasse. Nönda wisi on se sur raha üles
wöetud, mis selle raud-tee chituse eest wälsja antud
ja peab pärast jälle wöla uksujate ehk raha meeeste
fätte fasudega tagasi maletud sama. —

Üle minewa talwe oli sest föik maa föla täis
ja fewade tuli salga wisi mehi linna, töd vastu
wötma. Mis ka neid sefs enam üles lihutas ja
taga aeras, oli se, et seford meie maal igal pool
fallis aeg ja pisut leiba oli. Aga ennä, palju tö-
mehi tulid macalt meie etc, mis prodeefilud talwe
juba ära passand, et enne juba tutawad, kes seda
tööd öpind tegema. Värasst sai ka meie mehi
aeg aastalt enam ja enam töle wöetud, sand nad
oma usinust ja wirkust wälsja näitand. Sest kes
on Tallinnal ned sured wallid teind ja framid
muiste kaewand, kui mite meie oma rahwas? Et
tul möni rätsepa ja singsepa modi mees plehku
pani, süski halasid meie mehed ehk ful talvel palju
waese sömaga olnd, töd peale ja tegid igapä nagu
sipellad, nönda fuida seda näha lopuni. Aleg
aastalt sadusid wöerad ära ja meie omad mehed
astujid asemele. Ja föik penem tö, peale mulla
läruitamist, pakude ja raude tee peale panemine ja
taasets tegemine, wafsalide ehk post honete chita-
mine ja nönda edesi, on üsna eesti meeeste tö,
kus jures fa möned meistri, podretsfiku ja üle-
waatja ametis oma möistust, tarvust, usinust ja